

**پیامهایی از ایران به
کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری**

یک زن خانه دار هستم

شیدا و اکبر فرخی

من یک زن خانه دار هستم. هیچ کجا صدای من شنیده نمیشود. برای مشکلی به دادگاه رجوع کردم. ده سال مرا سر دواندند و آخر سر با کلی ضرر و زیان پرونده‌ام را بستند. برایم پاپوش هم درست کردند. زمینم را از دستم در آوردند و بدهکارشان هم شدم. زنانی را که برای طلاق به دادگاه رجوع میکنند کسی صدایشان را نشنیده است. در قوانین جمهوری اسلامی جایی برای هیچ انسانی نیست. این پیام من و همسرم به کنگره حزب کمونیست کارگری است. شما صدای ما باشید. همسر من دوازده سال است که در یک شرکت کار میکند. از آنجا که قراردادی است، اجازه هیچگونه اعتراضی ندارد و همیشه سایه اخراج بالای سرش است. همسرم راننده ماشین سنگین است ولی مثل

کارگر ساده دستمزد می‌گیرد. گرانی بی‌حدی
که به ما تحمیل شده توانمان را بریده است.
این چه زندگی سختی است که نصیب ما شده؟!
شما دادخواه ما باشید. این کنگره باید بتواند
حق خواه من و همسرم باشد. برایتان کنگره
موفقی ارزو داریم.

شیدا و اکبر فرخی

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام